

***Două tratate succinte cu privire
la zakāh și siyam***

رسالتان موجزتان في الزكاة والصيام

De: ‘Abd al-‘Azīz ‘Abd Allah ibn Bāz

Traducere:

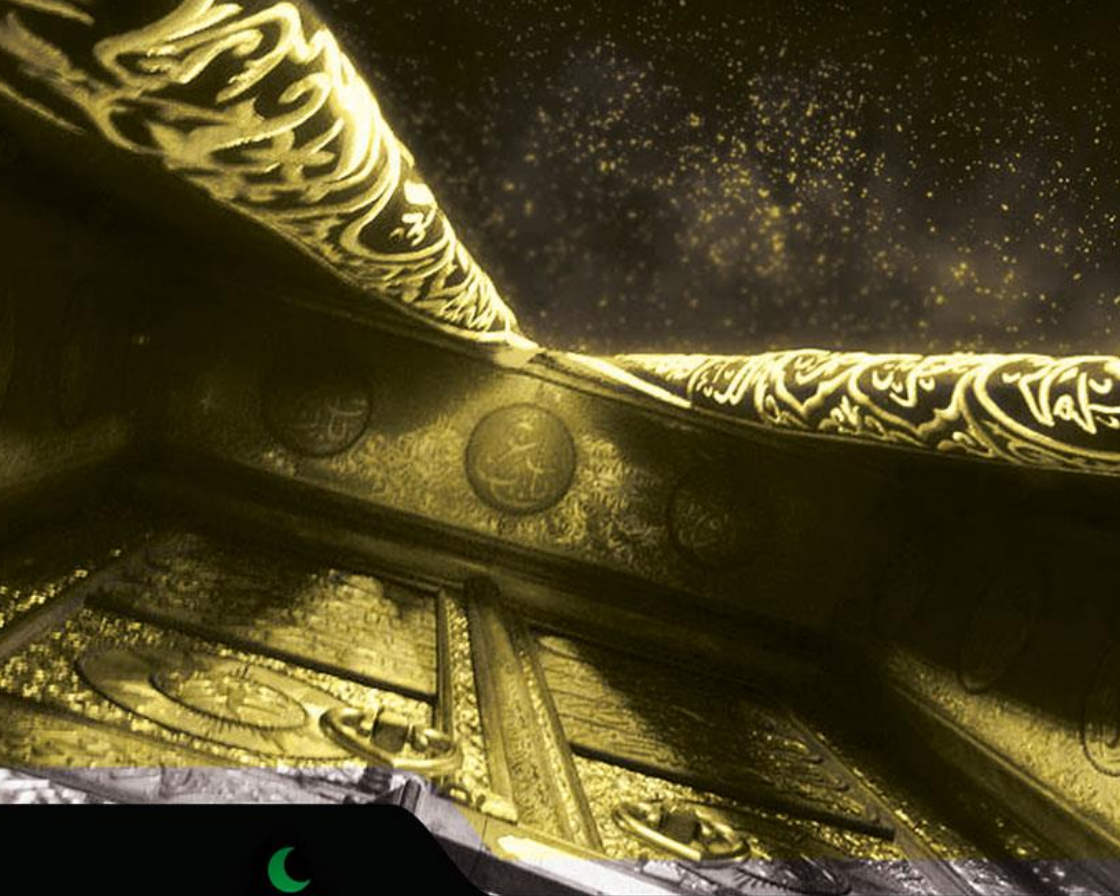
**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Daniela Dinu

Revizuit de: Alina Luminița Crăciun

& Mariam Oana

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

**În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)**

Primul tratat

~ Chestiuni importante cu privire la *zakāh* ~

În Numele lui Allah, Preamilostivul, Prea Îndurătorul

*Slavă lui Allah, Unicul, și pacea și binecuvântarea fie asupra
Profetului, asupra familiei și a companionilor săi!*

Scopul acestui tratat este încurajarea oferirii *zakāt*-ului și reamintirea (unor chestiuni importante) cu privire la semnificația acestui act de adorare, pe care cei mai mulți dintre musulmani îl tratează cu ușurință și nu îl îndeplinesc, în ciuda locului său deosebit de important în islam, acesta fiind unul dintre cei cinci stâlpi de bază ai lui, fără de care această religie nu este completă. Profetul (□) a spus cu privire la aceasta:

„Islamul este construit pe cinci stâlpi: să mărturisești că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Trimisul Său (*Ash-hadu an lā ilāha ill-Allah, wa ash-hadu anna Mohammedan ar-Rasūl Allah*), efectuarea rugăciunilor (*as-salāh*), oferirea carității anuale obligatorii (*az-zakāh*), pelerinajul la Mecca (*al-hajj*) și postul din luna Ramadan

(as-siyam).” (Al-Bukhari și Muslim)

Este o obligație a fiecărui musulman să plătească *zakāt*-ul, acesta reprezentând una dintre cele mai evidente binefaceri ale islamului și o expresie a interesului acestuia față de problemele cu care se confruntă adepții săi, având în vedere nevoia stringentă pe care musulmanii nevoiași o au de acest gest și multitudinea de avantaje și binefaceri pe care acesta le presupune. Dintre acestea, amintim următoarele:

- ❖ îndeplinirea nevoilor celor săraci și nevoiași;
- ❖ întărirea legăturilor afective dintre cel bogat și cel sărac, știut fiind faptul că firea naturală a omului este înclinată spre a îl iubi pe cel care îi face bine;
- ❖ purificarea sufletului și îndepărtarea din interiorul acestuia a invidiei și a avariției, după cum găsim în Nobilul Coran:

„Ia din bunurile lor milostenie (Porunca lui Allah, adresată Profetului □, este să ia din toate bunurile lor milostenie, ceea ce nu poate fi altceva decât caritatea anuală obligatorie), prin care să-i curățești și să-i binecuvântezi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:103]

- ❖ încurajarea bunătații, a generozității și a empatiei musulmanului față de cei aflați în nevoie;
- ❖ atragerea Binecuvântării lui Allah, fapt care sporește averea prin înlocuirea a ceea ce a fost cheltuit pentru cei nevoiași cu altceva mai bun în schimb. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și pentru tot ceea ce dăruiești voi, El vă va da vouă în schimb (drept compensație), căci El este Cel mai bun dintre dăruitori.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:39]

De asemenea, Profetul Mohammed (□) a spus într-un *hadith* autentic că Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a spus:

„O, fiu al lui Adam! Cheltuiește (drept caritate pe Calea lui Allah) și Eu voi cheltui pentru tine!” (Al-Bukhari și Muslim)

Există alte nenumărate beneficii ale *zakāt*-ului.

În opoziție, celui care acționează cu zgârcenie și este neglijent cu privire la plata *zakāt*-ului i-a fost promisă o pedeapsă dureroasă, după cum spune Allah Preaînaltul:

[...] Iar acelora, care strâng aur și argint (*adună și tezaurizează avere fără să achite caritatea anuală obligatorie*) și nu le cheltuiesc pe Calea lui Allah, vestește-le osândă dureroasă, ~ Într-o Zi în care ele vor fi încinse în focul Gheenei și cu ele se vor arde frunțile, laturile și spinările lor. Aceasta este ceea ce ați strâns pentru sufletele voastre! Gustați din ceea ce ați strâns!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:34-35]

Astfel, aceste versete arată faptul că orice avere deținută pentru care nu este plătită caritatea anuală obligatorie aferentă (*zakāt*-ul) este o avere ilicită pentru care deținătorul ei va fi pedepsit în Ziua Judecării. Acest fapt este indicat și de următorul *hadith*, în care Profetul (ﷺ) a spus:

„Orice proprietar al unei comori (de aur și argint) care nu plătește ceea ce se cuvine din ea (*zakāh*), să știe că, atunci când va veni Ziua Judecării, monedele de aur sau argint vor fi încălzite în Focul Iadului și părțile lui laterale, fruntea și spatele îi vor fi arse cu ele până când Allah va hotărî judecata robilor Săi, într-o Zi care va dura cât cincizeci de mii de ani după socoteala voastră, și îi va fi arătată calea către Rai sau Iad (...)” (Muslim și Abu Dawud)

Apoi, Profetul Mohammed (ﷺ) i-a menționat pe cei care dețin cămile, vaci și oi și care nu plătesc *zakāt*-ul pentru ele și i-a înștiințat pe cei care fac astfel că vor fi pedepsiți în Ziua Judecării.

Într-un *hadith* autentic, s-a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Celui căruia Allah i-a oferit bunăstare (materială) și nu plătește *zakāt*-ul datorat pentru averea sa, (toate acestea) îi vor fi înfățișate în Ziua Judecării asemeni unui șarpe veninos cu capul

chel, având două puncte negre deasupra ochilor, care i se va încolăci în jurul gâtului, după care îi va lovi obrajii spunând: «Sunt averea ta, sunt comoara ta!» Apoi, Profetul (ﷺ) a recitat:

«Să nu creadă aceia care sunt zgârciți cu ceea ce Allah le-a dăruit din Harul Său că aceasta este spre binele lor! Dimpotrivă, aceasta este spre răul lor, căci cele cu care au fost zgârciți li se vor încolăci (în jurul gâturilor) în Ziua de Apoi. A lui Allah este moștenirea Cerurilor și a Pământului și Allah este Bineștiutor al celor pe care le împliniți.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:180]” (Al-Bukhari)

Plata *zakāt*-ului este obligatorie pentru următoarele patru categorii de bunuri:

1. *culturile agricole, precum grânele și alte roade ale pământului;*
2. *animalele libere la pășunat;*
3. *bunurile mobile (de exemplu: aur, argint, valută etc.);*
4. *mărfurile comerciale.*

Pentru fiecare dintre aceste categorii, există patru cote limită separat determinate – *nisāb* – a căror deținere impune plata *zakāt*-ului. În cazul în care ceea ce deține persoana se află sub această limită, atunci aceasta nu trebuie să îl plătească.

Pentru grâne și roade (precum grâu, orez, curmale, struguri, orz etc.), *nisāb*-ul (suma minimă pentru care *zakāt*-ul devine exigibil) este de cinci ‘*uasaq*’ (un ‘*uasaq*’ are aproximativ 135 de kg), iar un ‘*uasaq*’ este echivalentul a șaizeci de *sā*, unitate de măsură pe care o folosea și Profetul (ﷺ). O *sā* este echivalentul a aproximativ de patru ori cantitatea care încapă în ambele mâini făcute căuș ale unei persoane de constituție medie.

De asemenea, cantitatea de *zakāt* variază în funcție de metoda

de irigare. Dacă pomii și plantele au fost irigate fără a exista vreun cost (din partea proprietarului), această acțiune fiind făcută prin intermediul ploilor, al râurilor, al izvoarelor curgătoare sau prin alte modalități asemenea lor, se impune drept ***zakāt*** **plata a 10% din roadele obținute**. Însă, dacă irigarea lor a implicat anumite costuri, acțiunea fiind făcută prin intermediul anumitor instalații de irigare, atunci se impune drept ***zakāt*** **plata a 5% din producția obținută**, conform unui *hadith* autentic al Profetului (□).

În ceea ce privește *nisāb*-ul pentru animalele libere la pășunat, precum cămilele, vacile și oile, există clarificări în *hadith*-urile autentice ale Profetului (□), iar cel interesat să afle mai multe cu privire la acest subiect, poate adresa întrebări învățaților în islam. Am fi menționat aceste reglementări aici pentru o folosință completă, însă ar cere foarte multe exemplificări, iar scopul acestei broșuri este doar acela de a oferi o scurtă privire asupra acestui subiect.

Nisāb-ul pentru argint este de o sută patruzeci de *mithqal*, iar valoarea sa în moneda saudită este de 56 de riali saudiți.

Nisāb-ul pentru aur este de douăzeci de *mithqal*, a cărui valoare în moneda saudită este de 11 și 3/7 (unsprezece și trei șeptimi) *juneih* saudiți, aceasta reprezentând echivalentul a 92 de grame de aur.

Cota care se impune a fi plătită pentru acestea este sfertul unei zecimi (adică **1/40** sau **2,5%**) din cantitatea totală de aur sau argint deținute, pentru cel care deține cantitatea minimă asupra căreia se impune plata *zakāt*-ului (*nisāb*-ul menționat anterior). Pentru ca plata *zakāt*-ului pe bunurile mobile să fie obligatorie, acestea trebuie să se fi aflat în posesia persoanei timp de un an.

Este obligatorie plata *zakāt*-ului pentru profitul rezultat din capitalul inițial (din cantitatea deținută inițial), indiferent dacă acest profit s-a aflat sau nu în posesia deținătorului timp de un an întreg.

Beneficiile obținute (de-a lungul anului și pentru care se impune plata *zakāt*-ului) trebuie considerate ca făcând parte din capitalul inițial (bunurile pentru care trebuie să se plătească *zakāt*)

deținut în momentul calculării *zakāt*-ului.¹

În cadrul aceluiași reglementări referitoare la aur și argint se încadrează și *bancnotele pe care le folosesc oamenii astăzi*, indiferent de numele pe care acestea le primesc, fie ele dirhami, dinari, dolari sau de orice alt fel. Dacă valoarea acestora a atins *nisāb*-ul pentru argint sau aur și s-au aflat în posesia persoanei timp de un an întreg, atunci se impune plata *zakāt*-ului pentru ele.

Aceleași reglementări specifice banilor se aplică și *bijuteriilor din aur sau argint pe care le dețin femeile*. Dacă ele au atins cantitatea *nisāb* și s-au aflat în posesia persoanei timp de un an, atunci este obligatorie plata *zakāt*-ului pentru ele, având în vedere cuvintele Profetului Mohammed (ﷺ), care a spus:

„Orice proprietar al unei comori (de aur și argint) care nu plătește ceea ce se cuvine din ea (*zakāh*), să știe că, atunci când va veni Ziua Judecării, monedele de aur sau argint vor fi încălzite în Focul Iadului și părțile lui laterale, fruntea și spatele îi vor fi arse cu ele până când Allah va hotărî judecata robilor Săi, într-o Zi care va dura cât cincizeci de mii de ani după socoteala voastră, și îi va fi arătată calea către Rai sau Iad (...)”
(Muslim și Abu Dawud)

De asemenea, ‘Amr ibn Shu‘ib a relatat:

„O femeie dintre oamenii din Yemen a venit la Mesagerul lui Allah (ﷺ) împreună cu una dintre fiicele ei, care purta două brățări masive de aur la mână. Profetul (ﷺ) a întrebat-o: «Ai plătit *zakāh* pentru acestea?» Ea a răspuns: «Nu.» El (ﷺ) i-a spus: «Ți-ar plăcea ca Allah să îți pună două brățări de foc în Ziua Învierii?» Atunci, ea le-a dat jos și li le-a dat Mesagerului

¹ Spre exemplu, puii animalelor libere la pășunat vor fi adăugați la numărul inițial de animale și se va plăti *zakāh* și pentru ei dacă numărul inițial al animalelor ajunge la suma minimă la care *zakāt*-ul devine exigibil (*nisāb*) și au rămas timp de un an în posesia proprietarului.

lui Allah (ﷺ) spunând: «Ele sunt pentru Allah și Mesagerul Său.»” (An-Nasa’i)

În plus, Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Obişnuiam să port ornamente din aur. Am întrebat: «O, Mesager al lui Allah, este aceasta o comoară teaurizată (*kanz*)?» El (ﷺ) a răspuns: «Nu este o comoară teaurizată (*kanz*) ceea ce a atins suma minimă pentru care *zakāt*-ul este obligatoriu, iar *zakāt*-ul a fost plătit pentru ea.” (Abu Dawud)

Această poruncă este susținută prin numeroase alte *ahadith*.

În ceea ce privește *zakāt-ul pe mărfurile comerciale*, valoarea sa va fi stabilită la finalul anului. Pentru acestea, *zakāt*-ul este de un sfert dintr-o zecime (1/40 sau 2,5%) din valoarea lor, indiferent dacă valoarea lor în momentul plății *zakāt*-ului este identică cu prețul lor inițial sau este diferită de acesta, fiind mai mare sau mai mică decât era inițial. Aceasta este în conformitate cu *hadith*-ul relatat de la Samurah ibn Jundub (Allah să fie mulțumit de el!):

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) obișnuia să ne poruncească să plătim *zakāh* din bunurile pe care le pregăteam pentru vânzare (mărfurile comerciale).” (Abu Dawud)

În această categorie, se află pământurile scoase la vânzare, clădirile, mașinile, utilajele pentru irigații și alte categorii de mărfuri puse la vânzare.

Pentru *imobilele pentru închiriat* și nu pentru vânzare, *zakāt*-ul trebuie plătit pe chiria încasată, dacă aceasta s-a aflat timp de un an întreg în posesia persoanei care a închiriat imobilul. Nu este obligatorie plata *zakāt*-ului pentru clădirea în sine, pentru că ea nu a fost expusă pentru vânzare (și nu poate fi considerată un bun comercial). Același lucru este valabil și pentru mașinile folosite pentru uz personal sau de închiriat, precum taxiurile. Pentru acestea, nu trebuie plătit *zakāh*, deoarece ele nu au fost scoase la vânzare, din moment ce au fost cumpărate doar pentru uzul personal. Dacă deținătorul mașinii a atins *nisāb*-ul în urma închirierii mașinii și suma s-a aflat în posesia sa timp de un an întreg, atunci persoana

trebuie să plătească *zakāh* pentru ea. Aceasta se aplică indiferent dacă suma respectivă este folosită pentru cheltuielile personale, pentru încheierea unei căsătorii, pentru cumpărarea unor imobile, pentru plata unor datorii sau pentru oricare alt motiv, și aceasta conform Legii islamice cu privire la obligativitatea plății *zakāt*-ului în situații de acest gen. Învățații în islam au menționat că existența unei datorii nu împiedică plata *zakāt*-ului pentru cele menționate anterior.

Conform opiniei majorității învățaților musulmani, este obligatorie plata *zakāt*-ului și pentru bunurile deținute de orfani sau de către persoanele bolnave mintal, dacă acestea au atins *nisāb*-ul care impune plata *zakāt*-ului și s-au aflat timp de un an întreg în posesia proprietarului. Dacă aceste condiții sunt îndeplinite, tutorii lor trebuie să plătească *zakāt*-ul pentru ei. Aceasta este în concordanță cu ceea ce a relatat Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el!), căruia Profetul Mohammed (ﷺ) i-a spus atunci când a plecat în Yemen:

„(...) Cu, adevărat, Allah ‘Azzawajall le-a impus să ofere *sadāqah* (*zakāh*) din averile lor; (aceasta) trebuie colectată de la cei bogați și distribuită celor săraci (...)” (An-Nasa’i)

Zakāt-ul este o datorie față de Allah (care trebuie onorată în modul pe care Allah Însuși l-a poruncit) și nu este permisă plata acestuia cuiva care nu are dreptul de a îl primi și aceasta cu intenția de a obține anumite favoruri de la el și nici nu este permisă păstrarea lui (de către cel care este obligat să îl plătească) pentru interese personale ori pentru a se elibera de anumite dificultăți. Dimpotrivă, musulmanul trebuie să plătească *zakāt*-ul, oferindu-l celor îndreptățiți, care îndeplinesc condițiile care le conferă acest drept, iar nu pentru alte interese. El trebuie să facă aceasta din toată inima, cu devoțiune și sinceritate, doar din dorința de a obține Mulțumirea lui Allah, pentru a se elibera de această obligație și a atrage asupra sa o răsplată măreață și prosperitate.

Allah Preaînaltul a numit în Nobila Sa Carte **categoriile celor îndreptățiți să primească *zakāh*:**

„Milosteniile (din caritatea anuală obligatorie) sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostensesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună (întru credință), pentru eliberarea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru Calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum. (Aceasta este) poruncă de la Allah, iar Allah este ‘*Alīm* (Omniscient, Atoatecunoscător), *Hakīm* (Preaînțelept).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:60]

Acest verset glorios se încheie cu menționarea acestor două mărețe Nume ale lui Allah Preaînaltul, iar prin aceasta, Allah le oferă robilor Săi o avertizare asupra faptului că El, Preaînaltul și Preaslăvitul, știe care este situația lor și care dintre ei este îndreptățit sau nu să primească *zakāh*. El este Cel Care orânduiește și cântărește cu înțelepciune și Cel Care aranjează lucrurile în cel mai potrivit mod cu putință. Chiar dacă uneori oamenii nu cuprind cu înțelegerea lor tainele Înțelepciunii Sale, cu adevărat, robii Săi își găsesc pacea prin Legile Sale, fapt pentru care trebuie să se supună necondiționat Poruncilor Sale și să fie mulțumiți cu orice a poruncit Allah.

Îl rugăm pe Allah să ne faciliteze nouă și (tuturor) musulmanilor înțelegerea religiei Sale și sinceritatea în relația cu El, să ne ajute să îndeplinim acțiuni care conduc la obținerea Mulțumirii Sale și să ne oprească de la acele acțiuni care conduc la Mânia Sa! Cu adevărat, El este *As-Samī‘u Al-Qarīb* (Cel care aude totul, Cel apropiat de cei care se roagă Lui).

Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra Robului și Mesagerului Său, precum și asupra familiei și a companionilor săi!

**Președintele general al Comitetului de Cercetări Științifice,
Verdictes Islamice, Mediatizare a Islamului și Consiliere,
*Sheikh ‘Abd Al-‘Azīz bin ‘Abd Allah ibn Bāz***

Cel de al doilea tratat

**~ Chestiuni importante cu privire la
excelența postului din luna Ramadan și a
rugăciunilor de noapte din această
perioadă, alături de menționarea unor
reguli importante, mai puțin cunoscute ~**

În Numele lui Allah, Preamilostivul, Prea Îndurătorul

*Slavă lui Allah, Unicul, și pacea și binecuvântarea fie asupra
Profetului și asupra familiei și a companionilor săi!*

De la ‘Abd Al-‘Azīz bin ‘Abd Allah ibn Bāz către toți
musulmanii la care acest tratat va ajunge...

Fie ca Allah să ne dăruiască pe noi toți cu binecuvântările
oferite dreptcredincioșilor și să ne faciliteze înțelegerea învățăturilor
Coranului și a Tradițiilor Profetului (*Sunnah*)!

Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra voastră!

Tratatul de față cuprinde o scurtă trecere în revistă a
virtuților postului și ale rugăciunii de noapte din timpul lunii
Ramadan, precum și ale binecuvântărilor care decurg din întrecerea
pentru împlinirea de fapte bune în perioada acesteia. De asemenea, el
discută despre anumite reglementări importante ale postului, care
este posibil să nu le fie foarte cunoscute anumitor oameni.

S-a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) obișnuia să îi informeze

pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) de venirea lunii Ramadan, amintindu-le că aceasta este o lună în care porțile Îndurării (*Rahmah*) și ale Paradisului (*Jannah*) se deschid, iar porțile Iadului (*Jahannam*) se închid și diavolii sunt înlănțuiți. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„În prima noapte din luna Ramadan, diavolii și *djinnii* cei răi sunt înlănțuiți, porțile Iadului sunt închise, nicio poartă a acestuia nemaifiind deschisă (pe toată durata lunii Ramadan). Porțile Paradisului se deschid și nicio poartă a acestuia nu se închide (pe toată durata lunii Ramadan). Apoi, un vestitor va chema: «O, tu, cel care cauți ceea ce este bun, apropie-te! O, tu, cel care cauți ceea ce este rău, îndepărtează-te!» Și Allah îi va absolve (pe unii oameni) de (pedeapsa din) Foc și aceasta se va petrece în fiecare noapte.” (Ibn Majah)

De asemenea, Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Luna Ramadan a sosit pentru voi – o lună binecuvântată, în care Allah Preaînaltul și Preaslăvitul v-a prescris postul. În (timpul) ei, porțile Cerurilor se deschid și porțile Iadului se închid, iar fiecare diavol este înlănțuit. În ea, Allah are o noapte care este mai bună decât o mie de nopți, iar cel care a fost lipsit de binecuvântările acestei (luni), este într-adevăr lipsit (de un mare bine).” (An-Nasa’i)

În plus, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel care postește în luna Ramadan cu credință sinceră și căutând răsplata lui Allah (în Viața de Apoi) va avea toate păcatele precedente iertate. Cel care se ridică pentru rugăciunile din noapte (voluntare) cu credință sinceră și căutând Răsplata lui Allah (în Viața de Apoi) va avea toate păcatele precedente iertate. Și cel care petrece noaptea de *Qadr* (*Laylat al-Qadr*) în rugăciune cu credință sinceră și căutând răsplata lui Allah (în Viața de Apoi) va avea toate păcatele precedente iertate.” (Al-Bukhari, Muslim și An-Nasa’i)

Mai mult decât atât, Profetul Mohammed (ﷺ) a relatat că Allah Preaînaltul a spus într-un *Hadith Qudsi*:

„Fiecare faptă bună a fiului lui Adam este multiplicată. Răsplata faptelor sale bune va fi multiplicată de la zece până la șapte sute de ori sau atât de mult cât dorește Allah. Allah spune: «Cu excepția postului, care este pentru Mine, iar Eu îl voi răsplăti pentru acesta, căci el a renunțat la dorința și la hrana sa de dragul Meu.» Cel care ține post are parte de două momente de bucurie: unul este atunci când încheie postul, iar celălalt va fi atunci când Îl va întâlni pe Domnul său. Mirosul care provine de la gura celui care postește este mai plăcut în fața lui Allah decât mireasma de mosc.” (Al-Bukhari și Muslim)

Există nenumărate *ahadith* care menționează binecuvântările postului din luna Ramadan, precum și pe cele ale actelor de adorare făcute cu precădere în timpul nopților din această lună.

Astfel, credinciosul trebuie să beneficieze de Binecuvântarea pe care Allah a revărsat-o asupra lui și a tuturor celorlalți credincioși făcând cât mai multe fapte bune și oprindu-se de la a face fapte rele. De asemenea, el trebuie să se străduiască pe cât de mult îi este posibil în a Îi fi supus lui Allah, îndeplinind acele acte pe care El, Preaînaltul și Preaslăvitul, le-a făcut obligatorii, așa cum sunt oferirea celor cinci rugăciuni zilnice obligatorii, știut fiind faptul că acestea sunt stâlpul de rezistență al islamului și cele mai importante acte obligatorii, după mărturisirea de credință. Din această cauză, este obligatoriu ca fiecare musulman (bărbat sau femeie) să le îndeplinească la momentele prescrise, efectuându-le cu supunere totală.

În ceea ce îi privește pe bărbați, dintre cele mai importante obligații cu privire la rugăciune este efectuarea acesteia în congregație, în moschei - casele lui Allah, în care Allah a poruncit ca Numele Său să fie pomenit, după cum spune în Cartea Sa cea Nobilă:

„Efectuați rugăciunea (*as-salāh*), dați caritatea anuală obligatorie (*az-zakāh*) și prosternați-vă laolaltă cu cei care se prosternază!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:43]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Împliniți cu sârguință rugăciunile, cu osebire rugăciunea (as-salāh) de la mijloc (după cele mai multe interpretări, rugăciunea ‘Asr)! Și stați în picioare dinaintea lui Allah, cu smerenie!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:238]

„Fără îndoială că izbândesc și sunt fericiți dreptcredincioșii, ~ Care sunt smeriți în rugăciunea lor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:1-2]

„Și cei care veghează la rugăciunea lor (efectuând toate rugăciunile la timpul lor, fără a neglija vreuna), ~ Aceia sunt moștenitorii, ~ Cei care vor moșteni Firdaws-ul, și ei în el vor sălăslui.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:9-11]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Ceea ce ne distinge pe noi (musulmanii) de ei (necredincioși) este rugăciunea. De aceea, cel care a abandonat rugăciunea a comis un act de necredință.” (At-Tirmidhi și An-Nasa’i)

După rugăciune (as-salāh), cel mai important act de adorare obligatoriu este plata carității anuale obligatorii (az-zakāh), după cum spune Allah Preaînaltul:

„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah și să Îi fie devotați în ceea ce privește religia și să fie hunafa’ (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism), să efectueze rugăciunea și să ofere zakāh (caritatea anuală obligatorie): și aceasta este religia corectă (și dreaptă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:5]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Efectuați rugăciunea (as-salāh), achitați caritatea anuală obligatorie (az-zakāh) și supuneți-vă Trimisului; poate că voi veți avea parte de îndurare!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:56]

Cartea lui Allah (Nobilul Coran) și Sunnah (Tradițiile) nobilului Său Profet (ﷺ) au evidențiat faptul că persoana care nu

achită caritatea anuală obligatorie (*az-zakāh*) datorată pe averea sa va fi pedepsită din această cauză în Ziua Judecății.

După rugăciune și caritatea anuală obligatorie, cea mai importantă chestiune pentru un credincios este postul din luna Ramadan, care este, la rândul său, unul dintre cei cinci stâlpi de bază ai islamului, după cum a fost menționat de către Profetul Mohammed (ﷺ), care a spus:

„Islamul este construit pe cinci stâlpi: să mărturisești că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Trimisul Său (*Ash-hadu an lā ilāha ill-Allah, wa ash-hadu anna Mohammedan ar-Rasūl Allah*), efectuarea rugăciunilor (*as-salāh*), oferirea carității anuale obligatorii (*az-zakāh*), pelerinajul la Mecca (*al-hajj*) și postul din luna Ramadan (*as-siyam*).” (Al-Bukhari și Muslim)

Musulmanul trebuie să își protejeze postul și să se trezească mai cu seamă în nopțile din luna Ramadan pentru a efectua acte de adorare, îndeplinind ceea ce Allah a poruncit și oprindu-se de la ceea ce El a interzis, atât în ceea ce privește faptele, cât și vorbele sale, deoarece scopul postului este acela de a Îl adora și de a te supune lui Allah Preaînaltul și Preaslăvitul, de a slăvi Măreția Sa, de a lupta cu propriul sine împotriva poftelor și a dorințelor, precum și a avea răbdare, prin abținerea de la cele pe care Allah le-a oprit. Astfel, postul nu înseamnă doar a te opri de la mâncare și băutură și de la toate celelalte chestiuni interzise.

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus cu privire la aceasta:

„Postul este un scut. Dacă unul dintre voi postește, nu trebuie să se comporte într-un mod obscen sau prostesc, iar dacă cineva îl provoacă sau îl agrează, acesta trebuie să spună: «Postesc, postesc».” (Al-Bukhari și Muslim)

De asemenea, el (ﷺ) a spus:

„Dacă cineva nu renunță la falsitatea din cuvintele și acțiunile sale, atunci Allah nu are nevoie ca el să renunțe la hrana și băutura sa.” (Al-Bukhari și Ahmad)

Ceea ce învățăm din textele de mai sus și din numeroase alte *ahadith* este faptul că persoana care postește trebuie să se oprească de la tot ceea ce Allah Preaînaltul a interzis, precum și să protejeze și să urmeze toate acele chestiuni pe care Allah Preaînaltul le-a făcut obligatorii pentru ea. În acest mod, persoana care postește va primi iertarea, protecția împotriva Focului Iadului și acceptarea postului și a rugăciunilor sale (și, mai cu seamă, a rugăciunilor din timpul nopții).

Există și alte aspecte care pot fi neclare sau necunoscute oamenilor

Printre aceste aspecte, se află și faptul că persoana trebuie să postească având o credință sinceră și sperând la primirea unei răsplăți, aceasta fiind intenția ei, iar nu fălirea, făcând aceasta pentru ca reputația ei să crească în ochii lumii, și nici imitarea anumitor tradiții ale familiei sau comunității sale. Dimpotrivă, ea trebuie să postească deoarece Allah Preaînaltul a făcut postul un act obligatoriu și sperând la primirea recompensei de la Domnul său. În același mod, petrecerea nopții din luna Ramadan în rugăciune și adorare trebuie să fie un act efectuat cu totală credință și sperând la răsplata pentru aceasta și nu pentru vreun alt motiv. În acest sens, Trimisul lui Allah (□) a spus:

„Cel care postește în luna Ramadan cu credință sinceră și căutând răsplata lui Allah (în Viața de Apoi) va avea toate păcatele precedente iertate.” (Al-Bukhari și Muslim)

„Celui care efectuează rugăciunile voluntare din timpul nopții în luna Ramadan cu credință sinceră și căutând răsplata lui Allah (în Viața de Apoi) îi vor fi iertate toate păcatele precedente și celui care se ridică (pentru adorare) în noaptea Al-Qadr cu credință sinceră și căutând răsplata lui Allah (în Viața de Apoi) îi vor fi iertate toate păcatele precedente.” (Al-Bukhari, Muslim și An-Nasa’i)

Unele chestiuni le sunt mai puțin cunoscute oamenilor, iar printre acestea se află și faptul că rănirea, hemoragia nazală, vomitatul neintenționat sau ajungerea neintenționată a apei în

faringele unei persoane nu strică postul acesteia. Însă, nu același este și cazul persoanei care vomită în mod intenționat și care își strică astfel postul, conform cuvintelor Profetului Mohammed (□):

„Dacă cineva vomită în mod neintenționat, el nu trebuie să recupereze ziua respectivă ținând post în altă zi; însă, dacă el vomită în mod deliberat, el trebuie să țină post într-o altă zi, întrucât postul său (obligatoriu) a fost anulat.” (At-Tirmidhi și Abu Dawud)

În ceea ce o privește pe persoana aflată în starea de *junub* (starea de impuritate majoră existentă după întreținerea unui act sexual), care întârzie să efectueze îmbăierea totală (*ghusl*) până la răsăritul soarelui, aceasta trebuie să țină post. Același este și cazul femeii a cărei menstruație sau sângerare postnatală s-a terminat înainte de răsăritul soarelui și care întârzie să efectueze îmbăierea totală (*ghusl*) până la răsăritul soarelui; ea trebuie să țină post. Astfel, putem observa că întârzierea îmbăierii totale până la răsăritul soarelui, fapt care ajută persoana la îndepărtarea impurității, nu anulează în niciun fel postul. Cu toate acestea, persoana nu ar trebui să amâne obținerea purității până la răsăritul soarelui, ci ar trebui să se îmbăieze înainte de acesta, astfel încât să poată efectua rugăciunea *Fajr* (la timpul stabilit). În plus, bărbatul ar trebui să fie și mai rapid în îndeplinirea îmbăierii totale, astfel încât să poată efectua rugăciunea *Fajr* la moschee, în congregație.

De asemenea, printre acțiunile care nu invalidează postul se numără și colectarea probelor de sânge pentru analize și administrarea injecțiilor (intravenoase) care nu conțin substanțe nutritive. Însă este indicat, dacă este posibil, întârzierea administrării acestora până după terminarea zilei de post, conform cuvintelor Profetului Mohammed (□):

„(...) Lasă deoparte cele asupra cărora ai îndoieli în favoarea celor asupra cărora nu ai îndoieli.” (An-Nasa’i)

De asemenea, Profetul Mohammed (□) a spus:

„(...) Cel care se protejează de chestiunile îndoielnice își protejează (salvează) credința și onoarea (...)” (Ibn Majah)

În plus, printre chestiunile care le sunt mai puțin cunoscute oamenilor și cu privire la care oamenii sunt neglijenți se află și obținerea liniștii în timpul rugăciunii (*tu'maninah*), indiferent dacă este vorba despre o rugăciune obligatorie sau una voluntară. Există numeroase relatări profetice (*ahadith*) care dovedesc faptul că starea de liniște în timpul rugăciunii este unul dintre stâlpii acesteia, fără de care rugăciunea nu este considerată a fi completă.

Liniștea în timpul rugăciunii constă în calmul și solemnitatea cu care aceasta este efectuată, precum și în absența grabei din timpul acesteia, astfel încât fiecare încheietură a trupului să se așeze în poziția ei corectă. Multe persoane obișnuiesc să efectueze rugăciunea *Tarawīh* în timpul lunii Ramadan fără a înțelege ceva din aceasta și fără a se afla într-o stare de liniște totală. Ei doar se mișcă înainte și înapoi cu grabă, ca și cum ar ciuguli. Rugăciunea efectuată în acest mod nu este considerată validă, iar persoana nu va primi răsplata pentru aceasta.

O altă chestiune cu privire la care oamenii au concepții greșite este cea referitoare la numărul de *raka'āt* (unități de rugăciune) din cadrul rugăciunii *Tarawīh*: unii consideră că aceasta nu trebuie să cuprindă mai puțin de douăzeci de *raka'āt*, alții cred că aceasta nu ar trebui să depășească un număr de unsprezece sau treisprezece *raka'āt*. Însă, toate acestea nu sunt decât opinii nefondate, o greșeală care contravine dovezilor existente. Există numeroase *hadith*-uri profetice care încurajează efectuarea rugăciunii de noapte din luna Ramadan (*Tarawīh*), fără a fi impusă o limită a numărului de *raka'āt*. Dimpotrivă, s-a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) se ruga uneori unsprezece *raka'āt*, iar alteori treisprezece *raka'āt* în cadrul rugăciunii de noapte, iar uneori se ruga chiar mai puțin de atât, fie că era vorba de luna Ramadan, fie în afara acesteia.

Atunci când a fost întrebat despre rugăciunea de noapte, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Rugăciunea (voluntară) de noapte trebuie efectuată fiind formată din două *raka'āt*, urmată de alte două *raka'āt* și tot astfel; iar dacă vreunul dintre voi se teme de apropierea răsăritului (de apropierea rugăciunii *Fajr*), el trebuie să

efectueze o *rak'ah*, care va fi *Witr* pentru toate *raka'at* efectuate anterior.” (Al-Bukhari)

Astfel, putem observa faptul că Profetul (ﷺ) nu a limitat numărul de *raka'at* al rugăciunii de noapte, nici pentru luna Ramadan, nici pentru o altă perioadă a anului. Având aceasta drept bază, în timpul perioadei califului 'Omar, companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) obișnuiau să se roage uneori douăzeci și trei de *raka'at*, iar alții unsprezece *raka'at*. Toate acestea au fost consemnate de către 'Omar și de alți companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) în timpul califatului acestuia.

Același este și cazul unora dintre predecesorii dreptcredincioși (*salaf*), care obișnuiau să efectueze în cadrul rugăciunii de noapte din luna Ramadan uneori treizeci și șase de *raka'at* și să încheie cu trei *raka'at* drept *Witr*, iar alții efectuau patruzeci și una de *raka'at*, fapt menționat de către sheikh-ul islamului, Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!), și de către alți învățați. În plus, sheikh Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a menționat faptul că această chestiune cuprinde o mai vastă aplicabilitate, rămânând la alegerea persoanelor. El a spus că este mai bine pentru persoana care prelungește recitarea Coranului, precum și plecaciunea și prosternarea să reducă numărul de *raka'at*, iar pentru cel care își scurtează recitarea, plecaciunea și prosternarea să sporească numărul de *raka'at*.

Cel care va consulta *Sunnah* Profetului (ﷺ) va observa faptul că cea mai bună variantă este efectuarea a unsprezece sau treisprezece *raka'at*, atât în luna Ramadan, cât și în afara acesteia, deoarece aceasta corespunde modului în care se ruga de obicei Profetul Mohammed (ﷺ). În același timp, această modalitate este mult mai ușoară pentru o persoană și aduce cu sine smerenia și liniștea necesare în timpul rugăciunii. Însă, dacă o persoană se roagă mai multe *raka'at* decât cele menționate anterior, nu există nicio problemă, căci aceasta nu este o chestiune pentru care să fie blamată.

Este de preferat ca persoana care efectuează rugăciunea de noapte din luna Ramadan alături de imam să nu părăsească rugăciunea până când imamul nu termină efectuarea acesteia,

conform cuvintelor Profetului Mohammed (□):

„Când un bărbat se roagă alături de imam până când acesta termină rugăciunea (*Tarawīh*), este ca și cum s-ar fi rugat întreaga noapte.” (At-Tirmidhi)

În timpul lunii binecuvântate Ramadan, tuturor musulmanilor le este prescris să se străduiască în privința tuturor tipurilor de acte de adorare, așa cum sunt rugăciunile voluntare, recitarea Nobilului Coran cu înțelegere și meditarea asupra sensurilor acestuia, pomenirea lui Allah Preaînaltul prin *tasbīh*², *tahlīl*³, *tahmid*⁴ și *takbīr*⁵, cererea iertării de la Allah, rostirea de rugi, facerea de *istighfar*⁶, îndemnarea la ceea ce este bun și oprirea de la ceea ce este rău, chemarea la Calea lui Allah (*da'wah*), ajutarea sărmanilor și a săracilor, precum și empatizarea cu nevoile acestora, străduința de a avea o bună purtare față de părinți, păstrarea legăturilor cu rudele de sânge, comportamentul bun și ospitalier față de vecini, vizitarea celor bolnavi, precum și alte fapte bune, în conformitate cu spusele Profetului Mohammed (□):

„Allah privește la întrecerea voastră (spre a face fapte bune în timpul acestei luni) și se mândrește cu voi în fața îngerilor Săi. Așadar, arătați-I lui Allah ceea ce este bun în voi, căci, cu adevărat, nefericit este cel care a fost privat de Îndurarea lui Allah în timpul acestei luni.” (Al-Haithami)

De asemenea, Trimisul lui Allah (□) a spus:

„Cel care caută să se apropie de Allah în timpul acesteia

² Rostirea expresiei: „***Subhān Allah*** – Slavă lui Allah!”

³ Rostirea expresiei: „***Lā ilāha illa Allah*** – Nu există divinitate demnă de adorare în afară de Allah!”

⁴ Rostirea expresiei: „***Al-hamdu Lillah*** – Laudă lui Allah!”

⁵ Rostirea expresiei: „***Allahu Akbar*** – Allah este Prea Măreț!”

⁶ *Istighfar* înseamnă să te căiești și să cauți iertarea lui Allah pentru păcatele comise, fapt pe care credinciosul îl poate face fie prin cuvintele descrise în *ahadith*, fie prin propriile cuvinte, rostite în orice limbă, atât timp cât face acest lucru cu sinceritate și cu smerenie.

(luna Ramadan) prin orice faptă bună este asemeni celui care a efectuat un act de adorare obligatoriu (*faridah*) în orice alt moment (decât luna Ramadan); iar cel care a efectuat un act de adorare obligatoriu (*faridah*; în timpul lunii Ramadan) este asemeni celui care a efectuat șaptezeci de acte de adorare obligatorii în orice alt moment (decât luna Ramadan).” (Ibn Khuzaimah)

În plus, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

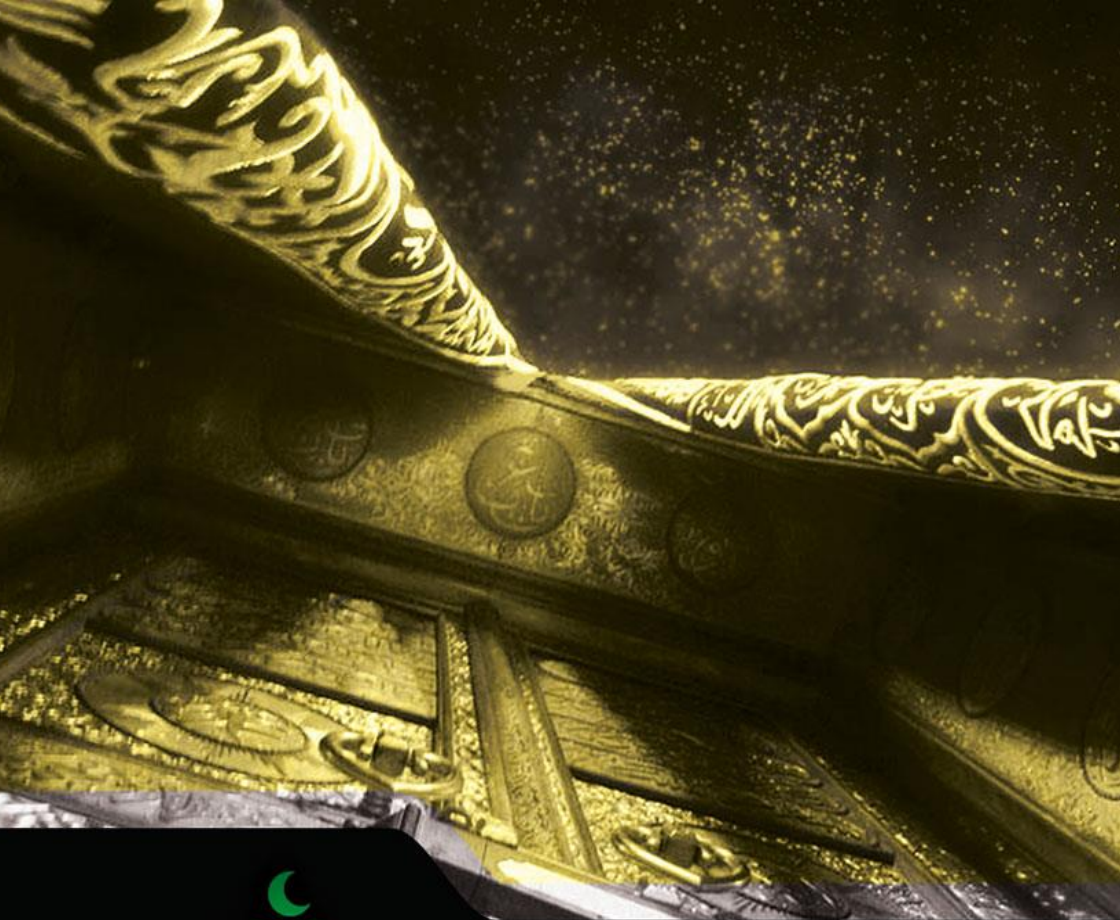
„(A efectua) ‘*Umrâh* (pelerinajul mic) în luna Ramadan este echivalentă cu *Hajj* (pelerinajul mare).” Într-o altă relatare: „(...) cu un *Hajj* alături de mine.” (Al-Bukhari și Muslim)

Există numeroase alte *ahadith* care dovedesc legitimitatea sporirii îndeplinirii de fapte bune și a întrecerii pentru înfăptuirea lor în timpul lunii Ramadan.

Către Allah se îndreaptă rugile pentru izbânda noastră și a tuturor musulmanilor. Fie ca Allah să ne călăuzească spre acele fapte care atrag Mulțumirea Sa, să ne accepte postul și rugăciunile de noapte, precum și să ne rezolve toate chestiunile, să ne îmbunătățească situația și să ne protejeze de toate încercările și necazurile!

De asemenea, ne rugăm Lui, Preaslăvitul, să îi păstreze drepti pe conducătorii musulmanilor și să îi unească pe aceștia întru Adevăr, căci, cu adevărat, El este Cel cu Putere peste aceasta și Protectorul!

Și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra voastră!

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM